

[Erik Hansen (Ålborg amt).]

en stigende og skarpere konkurrence om de dygtigste konsulenter fra private foretagender og fra andelsforetagender. Nu har vi altså fået den nævnte aftale, og de økonomiske konsekvenser er vel den egentlige baggrund for, at vi har lovforslaget her. Hvis der ikke var sket nogle ændringer, skulle der i indværende finansår gives en støtte på 42,8 mill. kr. Nu vil der med de nye regler komme noget på tillægsbevillingsloven for i år, og med den glidende skala, som er fastsat for ikrafttrædelsen, vil man i finansåret 1973-74 nå op på et støttebeløb fra statens side på 59 mill. kr. forudsat uændrede priser. Det er givet, at en stigning i størrelsesordenen 17 mill. naturligvis må give anledning til nogen debat.

Når man har nævnt udgiftsrammen, synes jeg, det skal sættes lidt i relation til det antal konsulenter, ordningen omfatter, og det drejer sig i øjeblikket om 963 agronomer eller folk med tilsvarende uddannelse, og under tilsvarende uddannelse hører de såkaldte husholdningskonsulenter. Der er 108 mellemteknikere, det er en af de nye uddannelser, som ikke kommer op på agronomhøjden, men er en uddannelse, der tages på kortere tid, og hertil kommer yderligere 637 assistenter, hvoraf en del er uddannet i selve jobbet. Når man hører tallet på de mange, som omfattes af loven, må man nok sige: er beløbet så egentlig så særlig voldsomt?

Jeg tror også, et andet problem skal drages frem. Når man forhøjer lønrammen, forhøjer man dermed automatisk udgifterne for de enkelte landøkonomiske foreninger; den enkelte landboforening, den enkelte husmandsforening skal udbetale større beløb til sine konsulenter, al den stund 30 pct. af lønudbetalingen skal ske fra foreningerne. Mange landøkonomiske foreninger er ikke særlig pengestærke, jeg tænker først og fremmest på de organisationer, som ikke har anden indtjening end den, de får ind gennem kontingentet — der findes jo

mange veje, som en organisation inden for landbruget i dag kan få tilført midler ad. Nu har vi altså lagt os fast på 70 pct., idet 70 pct. er det beløb, som staten giver i tilskud til konsulentlønningerne. Der er ganske vist i lovforslaget en lille bestemmelse om, at i særlige tilfælde kan man gå op til 85 pct. Vi ved alle sammen, at her tænkes specielt på øproblemerne. Jeg er enig i, at man skal have en særlig stor tilskudssats, når det drejer sig om øproblemer. Men det er nok et spørgsmål, som var værd at diskutere, nu vi skal i udvalg — og måske også gå lidt nærmere ind på det og få nogle tal frem — om man ikke på en eller anden måde skulle lave en graduering, så man siger, at de, der udfører det egentlige konsulentarbejde, de, som har den egentlige uddannelse til det, måske skulle have en højere refusionsats end dem, der beskæftiger sig mere med, skal vi sige den administrative side af sagen. Jeg vil nødigt ved denne ny lovgivning være med til, at man forhindrer et konsulentarbejde, som hidtil har fundet sted, og som har været nødvendigt, ved at give øgede maksimale lønrammer, som bevirker, at nogle foreninger, som måske netop har behov for at lave et virkeligt konsulentarbejde, bliver forhindret heri, fordi de ikke har disse kilder uden for kontingentet at øse af. Jeg tror, det er en af de ting, som vi kan drøfte sammen med mange andre problemer i det udvalgsarbejde, som skal finde sted.

Vi har en kategori med under den landøkonomiske konsulentvirksomhed, som består af husholdningskonsulenterne. Jeg tror, alle har en sikker opfattelse af, at det har været et yderst nyttigt arbejde igennem generationer, som har været udført af husholdningskonsulenterne, fortrinsvis i landdistrikterne, men det er nok et spørgsmål, om netop dette vigtige område ikke burde have en lidt større bredde. Rigtig ernæring, forbrugeroplysning på mangfoldige områder har jo en betydning langt ud over de kredse, som er tilsluttet landbo- eller husmandsforeningerne. Jeg tror, vi må have kigget på det problem. Det er muligt, vi skal over i